Isten paradicsoma

Egy „arany utcás ország”, egy „arany utcás királyság”, ahol nincsenek könnyek, sem fájdalom, ahol nincs többé halál, sokunk figyelmét felkeltheti. (És eltöröl Isten minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. Jelenések 21:4; És a város utczája tiszta arany. Jelenések 21:21)

Nyugodtan kijelenthetjük: nincs olyan ember, aki ha elé tárnak egy országot, amely örömökkel teli életet kínál, nyomorúság, szenvedés és halál nélkül, ne vágyna egy ilyen királyságra.

Ennek az „arany utcás” királyságnak azonban vannak lelki dolgai is, amelyek nehezen férnek bele az ember gondolkodásába, nehezen érthetők, és amelyek embertársaink többsége számára bolondságnak tűnnek. (Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki. 1Korinthus 2:14)

Ezek a felülről való dolgok teljesen különböznek azoktól, amelyekkel abban a világban találkozunk, amelybe beleszülettünk. Ezért sokunk számára „Isten országa” nagy titok marad. (A miket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, a miket Isten készített az őt szeretőknek. 1Korinthus 2:9)

Azt látjuk, hogy amikor választ kell adnunk arra, mi lesz, amikor ez az élet véget ér, és mit kell tennünk, hogy örökké éljünk Isten országában, az emberek túlnyomó többsége nagy zűrzavarban él. Mivel nem ismerik az Írásokat, ma láthatjuk, milyen sokaságokat vezetnek félre különféle elméletekkel, amelyek azt magyarázzák, hogyan lehet bejutni Isten országába.

A legtöbben arra a meggyőződésre jutottak, hogy elnyerjük az üdvösséget (ami sokak számára csupán a bűnök bocsánatát jelenti), ha csodáljuk Istent azért, amit értünk tett, ha hiszünk a kereszten hozott áldozatban. Sokan úgy gondolják, ha megvalljuk bűneinket, és van egyfajta kegyességünk, amely abban áll, hogy hálásak vagyunk azért, amit az Úr Jézus értünk tett, az elég ahhoz, hogy szabad bemenetelünk legyen az ő örökkévaló országába.

Legtöbbünk megáll a megtérésnél, a kereszt művénél… a keresztség vizében kötött szövetségnél, a bűnbocsánatnál. Így nem marad más hátra, mint feltételezni, hogy Isten egy számunkra ismeretlen módon tesz majd tökéletessé bennünket, amelyet az ember halála után alkalmaz.

És nagyjából ennél az első résznél meg is áll a legtöbbünk. Jártunk templomba, megvolt a magunk helye a padsorban, megvallottuk a bűneinket, megkeresztelkedtünk, énekeltünk, kiálltunk annak a gyülekezetnek a tanításai mellett, amelyhez tartozunk, vallásos életet éltünk, és így majd bemegyünk Isten országába.

A legtöbbek számára itt véget ér az üdvösség munkája, anélkül hogy tudatosulna bennük: **Isten tervében** az ember jellemének helyreállítása és tökéletessé tétele egyaránt benne foglaltatik.

Szinte senki sem hiszi, hogy ahhoz, hogy méltónak találtassunk arra az életre, amely örökkévaló országában vár ránk, növekednünk kell, hogy eljussunk a Krisztus teljességével ékeskedő kor

mértékére. (És ő adott némelyeket apostolokul… pásztorokul és tanítókul, **a szentek tökéletesbítése czéljából,** míg eljutunk mindnyájan… érett férfiúságra, **a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.** Efézus 4:11-13)

Sursa: *Isten paradicsoma* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/isten-paradicsoma